

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Aşağıdaki sorularımın Ulaştırma ve Altyapı Bakanı Adil Karaismailoğlu tarafından yazılı olarak yanıtlanmasını, Anayasanın 98 ve İçtüzüğü'nün 96. Maddeleri gereğince arz ederim.
12.09.2022

Alp Arslan
Mersin Milletvekili

Posta emekçileri, yoğun ve insani olmayan mesai saatleri, çalışma koşulları ve sürgünlerle karşı karşıyayken; yaşanan mobbinge bir yenisi daha eklenmiştir.

İzmir PTT Başmüdürlüğü insanlık dışı bir şekilde kanuni tatil olan Pazar günü dahi postacıların çalışması gerektiği yönünde talimat vermiştir. İHS'li ve 399 Sayılı KHK'ya göre çalışanlara yönelik bu kanuna aykırı talimatta her bir posta dağıtıcısına 110 gönderi daha eklendiği, en az 90 teslim yapmayan dağıtıcıların posta merkezine bir daha alınmaması gerektiği ve haklarında tutanak düzenlenmesi gerektiği belirtilmektedir. Pazar mesaiye gelmeyen emekçileri de imza föyünde 'gelmedi' şeklinde fişlemektedirler.

Yargıtay, Pazar günü çalışanlara zorla mesai yaptırmanın kanuna aykırı olduğunu belirtmiştir. Yaşananlar iş barışına, ilgili mevzuata ve tarafı olduğumuz uluslararası çalışma sözleşmelerine aykırılık teşkil etmektedir.

Bu bağlamda;

1 – PTT'nin İzmir Başmüdürlüğü, çalışma barışına, kanunlara ve ilgili mahkeme kararlarına rağmen PTT emekçilerini Pazar günü zorla çalıştırma hakkını nereden almaktadır? Kanuna aykırı bu talimatı veren başka iller bulunmakta mıdır? Varsa bunlar hangileridir?

2 – Bahsi geçen ve ilgili yasalara açıkça aykırılık teşkil eden bu talimatın iptali ve ilgililer hakkında idari işlem için gereken girişimleri yapacak mısınız?

3 – Önergenin yanıtlandığı tarihe kadar geçen sürede; Pazar günü işe gelmediği için hakkında tutanak düzenlenen ve işlem yapılan PTT emekçisi sayısı kaçtır? Bunların akıbeti nedir?

4 – Bugüne kadar; Pazar günü çalıştırılan posta dağıtıcısı ve dağıtım merkezi çalışanı sayısı kaçtır? Bu kişilerin kadro statüsü nedir?

5 – PTT'de, yaşanan kargo, posta ve tebligat yoğunluğunu mevcut emekçilerin üzerine yıkmak yerine; yeni kadrolar tahsis etmek ve mevcut emekçileri hak ettikleri kadroya geçirmek daha insani ve hukuki bir çözüm değil midir? Bunun yerine kaynaklar neden çok az kişiye aktarılmakta ve adeta bir kölelik sistemi kurulmak istenmektedir? Bakanlık olarak bu mağduriyetin önüne geçmek için ne tür adımlar atacaksınız?